

ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘတွေကကျွန်တော် လူမမယ်အရွယ်မှာပဲ ဆုံးသွားကြလို့ ဦးလေးဦးကျော်အောင်ကကျွန်တော့်ကိုသားအဖြစ်မွေးစားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်၅ နှစ်သားမှာ ဦးလေး ဦးကျော်အောင်ကသူနဲ့ရွယ်တူ မုဆိုးမတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုတော့ ၃ နှစ် အရွယ် သူ့သူ့ဆိုတဲ့သမီးလေးတစ်ယောက်ပါအဆစ်ရလိုက်တယ်လေ။ ကျွန်တော်က ဖေဖေလို့ ခေါ်တဲ့ဦးကျော်အောင်က ကျွန်တော် ၈တန်းတက်တဲ့နှစ်မှာသေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။တော်သေးတာက ဖေဖေလုပ်ငန်းကို သူ့ဇနီးမာမိ ဒေါ်သဇင်ကနားလည်ပြီး ဆက်လုပ်တတ်တာပါပဲ။အခုကျွန်တော်တို့ ၃ ယောက်နဲ့အတူ အိမ်မှာ အဖော်ရအောင် ခေါ်ထားတဲ့မာမိတူမ မနော်တို့ တိုက်တစ်လုံးမှာ နေကြတာပေါ့။ မနော်က အဝေးသင် ဒုတိယနှစ်ကျောင်းသူလေ။ ကျွန်တော်တို့ တိုက်မှာအိပ်ခန်း ၄ ခန်း ပါတယ်။ အပေါ်ထပ်မှာမာမိ အိပ်တာ တစ်ခန်း၊ ကျွန်တော်တစ်ခန်း။အောက်ထပ်မှာက ညီမလေးတစ်ခန်း၊မနော်ကတစ်ခန်း။ပြောရဦးမယ်၊ ခင်ဗျား ဖာချဖူးသလား။ ကျွန်တော်တော့ အသက် ၁၆ နှစ်သာပြည့်ပြီးတယ်။ တစ်ခါမှ မချဖူးဘူး။မရှက်တမ်းဝန်ခံရရင် ကျွန်တော်က အတော်တင်းတတ်တာပျ။ အေဒ်စ် ဖြစ်မှာ အရမ်းကြောက်လို့။ ကွန်ဒွန်ကိုလည်း စိတ်မချဘူးလေ။ အဲဒီတော့ ဂွင်းပဲတိုက်နေရတယ်။ ဂွင်းကတော့ တိုက်သလားမမေးနဲ့၊ နေ့စဉ်အနည်းဆုံး ၃ ခါပဲ။ပြီးခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့ညတုန်းကကျွန်တော် အိပ်ရာဝင်ခါနီး မျက်နှာသစ်ဖို့ရေချိုးခန်းကိုအသွား မာမိ အခန်းရှေ့ကအဖြတ် ဘာရယ်မဟုတ်ပဲ အခန်းထဲ ကြည့်လိုက်မိချိန်မှာ ခြေဆက်မလှမ်းနိုင်အောင်ဖြစ်သွားတယ်။ မာမိလေ သူ့ရင်ဘတ်ကိုသနပ်ခါးလိမ်းနေတော့ ထမိက ခါးအထိလျှောကျပြီး ဖြူဖွေးလုံးဝန်းတဲ့ နို့နှစ်လုံးကိုမြင်လိုက်ရလို့ပါ။ ကျွန်တော်ကလည်းကြည့်လို့ ကောင်းတာနဲ့ မင်သက်ပြီးဆက်ကြည့်နေမိတာပေါ့။ မာမိက ကလေးတစ်ယောက်အမေဆိုပေမယ့် သူ့ရဲ့နို့တွေကတွဲမနေဘူး။ ကျွန်တော် မာမိနို့တွေကိုမင်သက်ပြီးဆက်ကြည့်နေတုန်း မာမိကဗိုက်နဲ့ဆီးစပ်တွေကိုဆက်ပြီး သနပ်ခါးလိမ်းဖို့ ခါးအထိလျှောကျပြီး ပြေလျော့နေတဲ့ ထမိ ကို အောက်ကိုထပ် ဆွဲလျှော့လိုက်လေရဲ့။မာမိကထမိကို ထပ်ဆွဲလျှော့လိုက်တော့ဆောက်ဖုတ်မွှေးတွေ မဲကနဲပေါ်လာတော့ကျွန်တော် တံတွေးတောင် သီးသွားတယ်။ရေချိုးပြီးတိုင်း တစ်ကိုယ်လုံး သနပ်ခါးလိမ်း တတ်တဲ့မာမိက ဗိုက်နဲ့ဆီးစပ်တွေကိုလိမ်းပြီးခြေထောက်တွေကိုဆက်လိမ်းဖို့ ခူးနှစ်ဖက်ကို ခပ်ကားကားထောင်ပြီး ထမိကို ခါးအထိရောက်အောင် ဆွဲတင်လိုက်တော့ ထောင်နေတဲ့ သူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားက သူ့ဆောက်ဖုတ်ကြီးက ပြုထွက်လာတော့တာပဲ။ ကျွန်တော်လည်း နောက်တစ်ကြိမ် တံတွေးထပ်သီးသွားသလို ကျွန်တော်လီးကလည်းမာတောင်လာတယ်။ မတောင်ပဲ ဘယ်နေမလဲဗျ။ ဆောက်ဖုတ်ဆိုတာကို ဒီတစ်ခါပဲမျက်ဝါးထင်ထင်မြင်ဖူးတာကိုး။ မာမိလည်း ကျွန်တော်ချောင်းနေတာ သိပုံမရဘူး။ ထောင်ထားတဲ့ သူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကို တစ်လှည့်စီ သနပ်ခါး လိမ်းနေတာမှ အားပါးတရပဲ။ မာမိကသနပ်ခါးကို အားပါးတရလိမ်း၊ ကျွန်တော် က အားပါးတရချောင်း၊ ကျွန်တော်လီးကလည်း အားပါးတရတောင်နေတာမှ ဟုတ် နေတာပဲ။မာမိ တစ်ကိုယ်လုံး သနပ်ခါးလိမ်းပြီးလို့ ထမိကို ပြန်ဝတ်တော့ ကျွန်တော်လည်း ရေချိုးခန်းကို မသွားဖြစ်တော့ဘဲကျွန်တော့်အခန်းကိုပြန်ပြီး ဂွင်းတိုက်နေလိုက်တယ်။ ဂွင်းတိုက်လို့မှမကြသေးဘူး မာမိကျွန်တော့်အခန်း တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ဝင်လာ တယ်။ သူဝင်လာတော့ ကျွန်တော်လီးကျွန်တော်ကိုင်ပြီး အပီအပြင်ထုနေတုန်းမို့ကျွန်တော်လည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားတယ်။ “သား ဂွင်းတိုက်နေတာ မာမိနှောင့်ယှက်သလို ဖြစ်သွားရင် ဆောရီးကွယ်၊ သားက မအိပ်သေးဘဲ ဘာစိတ်ကူးနဲ့ ဂွင်းတိုက် နေတာလဲ” “ကျွန်တော်၊ ကျွန်တော်

ကျွန်တော် ဘာဖြေရမှန်းမသိဖြစ်သွားတယ်။ “ပြောလေ ဘာတွေမြင်ပြီး ဂွင်းတိုက်ချင်စိတ်ပေါက် သွားရတာတုန်း” “မာမိ သနပ်ခါး လိမ်းနေတာမြင်လို့” ဟုကျွန်တော် ယောင်ပြီးဖြေလိုက်မိတော့ မာမိက ကျွန်တော့်ဘေးဝင်ထိုင်ရင်းခပ်တိုးတိုးနဲ့ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်နေတယ်။ “သားက မာမိ သနပ်ခါးလိမ်းနေတာ မြင်ရုံပဲလား၊ တခြား ဘာတွေမြင်သေးလဲ၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း” ဟုပြီးစေ့စေ့ဖြင့်မေးနေလို့ ကျွန်တော်လည်းမထူးပါဘူးဆိုပြီး “မာမိဟာတွေကိုပါမြင်လို့” “မာမိဟာတွေ၊ ဘာတွေတုန်းသားရဲ့” “မာမိ ကျွန်တော့်ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ မာမိ နို့နှစ်လုံးနဲ့ ဆောက်ဖုတ်ပြုကြီးကိုဗျာ” “သားချောင်းကြည့်တာကိုတော့စိတ်မဆိုးပါဘူးကွယ်၊ ဒါပေမယ့် မာမိဆောက်ဖုတ် ပြုကြီးလို့ပြောရအောင်မာမိဆောက်ဖုတ်က တော်တော်ပြုနေလို့လားသားရယ်၊ မင်း ချောင်းကြည့်ရလို့

သေသေချာချာ မမြင်တာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ဒီမှာကြည့်ပါဦး တော်တော်ပြန်လေးလို့” ဆိုပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ သူ့ညာလက်ကို နောက်ပြန်ထောက်၊ ညာခြေကို ခုတင်ပေါ်မှာထောင်၊ ဘယ်ခြေကို ခုတင်အောက်ချ၊ ဘယ်လက်နဲ့ထမိကိုလှန်ထားပြီး ကျွန်တော်ကို သူ့ရဲ့စောက်ဖုတ်ကြီးဖြုတ်တော့တာဘဲ။ သူ့ရဲ့အနေအထိုင်နဲ့ သူ့ရဲ့ဆောက်ပတ်ကြီးက ကျွန်တော်ကို ရင်ခုန်စေတာ မငြင်းလိုပါဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က မာမီလို့ ခေါ်ပေးမယ့် အမေအရင်းလည်းမဟုတ်ဘူးလေ။ အသက်က ၃၄ နှစ်ဆိုတော့ အရွယ်ကတင်တုန်း။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်းကာလသားကြိုက်၊ အခုလည်းသူကစပြီး ရေလာမြောင်းပေးလုပ်ပြနေတယ်။

“မာမီ.....”

“မာမီ အလိုးမခံရတာကြပြီကွယ်၊ သားအဖေ အိပ်ရာထဲ လဲကတည်းက ဆိုပါတော့၊ သား မာမီကိုလိုးပေးနော်” ဟုဆိုပြီးသူက ခုတင်ပေါ်ကဆင်းပြီးကျွန်တော့်ပုဆိုးကိုဆွဲ ချွတ်ပြီး- “သားက ခုတင်ပေါ်မှာ ပေါင်ကားပြီး ပက်လက်လှန်အိပ်၊ မာမီ သားရဲ့လီးကိုစုတ်ပေးမယ်” လို့ပြောရင်း ကျွန်တော့်ရဲ့ လီးကြီးကိုကိုင်ပြီး- “၁၆ နှစ်သား လီးတဲ့လား သားရယ်၊ ကြီးမားလိုက်တာမှ အရွယ်နဲ့ မလိုက်ပါလားကွယ်” ဆိုပြီး သူ့လက်နဲ့ ကျွန်တော့်လီးကို အားရပါးရကိုင်ပြီး မှုတ်တော့တာပါဘဲဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ ခါးကိုကော့နေတာပဲ။ အဲဒီလိုမှုတ်ပေးတာမျိုးကို တခါမှမခံဖူးဘဲ။ ခဏနေတော့ နည်းတစ်မျိုးပြောင်းပြီး မှုတ်တယ်။ ကျွန်တော့် ဒစ်တစ်ခုလုံးကို သူ့ပါးစပ်နဲ့ငုံ၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိပြီးဆွဲထုတ်တော့ ကျွန်တော် အားခနဲတောင် အသံထွက်သွားမိတယ်။ “သားရေ မာမီမှုတ်ပေးတာကြိုက်လား”

“အား ကောင်းမှကောင်းပဲ ကျွတ်ကျွတ်”

အမှုတ်ကောင်းသလို မှုတ်နည်းလည်း စုံသလားမမေးနဲ့။ ကျွန်တော့်ကို လရည်ထွက်အောင်ကို မှုတ်တော့တာပါဘဲ။ ကျွန်တော့် ဒစ်တစ်ခုလုံးကို သူ့ပါးစပ်နဲ့ငုံ၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိပြီး အခါ ၂၀ လောက်ဆက်တိုက် သူ့ပါးစပ်ထဲ စုပ်သွင်းလိုက် ဆွဲထုတ်လိုက်လုပ်တော့ ကျွန်တော် အောင့်မခံနိုင်တော့ပဲထတောင်ထိုင်မိသွားတယ်။ လရည်တွေလည်းထွက်သွားတာ အများကြီးရယ်။

မာမီကတော့ သူ့ပါးစပ်ထဲဝင်သွားတဲ့ကျွန်တော့်လရည်တွေကို မြိုချရုံတင်မကဘူး၊ ကျွန်တော့် လီးမှာပေးနေတဲ့ လရည်တွေကိုပါ သူ့လျှာနဲ့အသားကုန် လျှက်နေတယ်။ လျှက်တာမှ လဥနှစ်လုံးစပြီး ဒစ်ထိပ်အထိ ကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကိုလျှက်တာများဘယ်လောက်တောင် ကြာသလဲဆိုရင် လရည်ထွက်သွားလို့ ပျော့ချင်ချင်ဖြစ်နေတဲ့ကျွန်တော့်လီးတောင် ပြန်မာလာတဲ့အထိပဲ။ မာမီကလျှက်လိုဝမှ-

“သားရေ မာမီမှုတ်ပေးတာ

ကောင်းရဲ့လားကွယ်”

“အား ကျွတ် ကျွတ် ကောင်းတာပေါ့၊ မာမီက အရမ်းမှုတ်တတ်တာပဲ၊ ကြက်သီးတွေတောင်ထတယ်၊

ဒစ်ထိပ်ဖျားမှာကျိန်းနေတာပဲ၊ အဲဒီလိုမှုတ်ပေးတာမျိုးကိုတခါမှမခံဖူး ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်”

“သား မာမီကို ဘာဂျာမှုတ်ပေးနော်” ဆိုပြီး မာမီက ခုတင်စောင်းမှာထိုင်ပြီးမွှေရာပေါ် ပက်လက်လှန်ချလိုက်ပြီး သူ့ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ကွေးမြှောက်ထားတော့သူ့ရဲ့ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကြားမှာဆောက်ပတ်ကြီးကဖောင်းမို့ ထွက်လာတာပေါ့။ ဒီကြားထဲ သူ့ဆောက်ပတ်ကြီးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ ဆွဲဖြဲထားတော့ ဆောက်စိ

လေးက ပြုထွက်နေလေရဲ့။ ကျွန်တော်လည်း ဒူးထောက်ပြီးပြုထွက်နေတဲ့ ဆောက်စိလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲလျက်ပစ်လိုက်တော့- “အို သားရယ်၊ အား ဇိမ်ပဲကွယ်”

ကျွန်တော်က ဆောက်စိလေးကိုခပ်ကြမ်းကြမ်း လျက်နေရာက ဆောက်ဖုတ်အပေါက်ကိုပါ လက်ခလယ်နဲ့ ထိုးမွှေလိုက်တော့ မာမီတစ်ယောက် ကော့ပျံသွားတော့တာပဲ။ ပြီးမှ ဆောက်စိပြုပြီးလေးကို ကျွန်တော့်လျှာကော့ နှုတ်ခမ်းနဲ့ပါ စုပ်ဆွဲတော့ မာမီရဲ့ ညည်းသံတွေ ပွက်ပွက်ထသွားတော့တယ်လေ။

“ကောင်းလှချည်လား သားရယ်၊ ဘယ်လိုများလုပ် နေတာလဲ၊ မာမီတစ်သက်ဒီလောက်ကောင်းတာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးဘူး၊ စုပ်ပါ၊ စုပ်ပေးပါ၊ မာမီ ထွက်တော့မယ်၊ အင်း...ဟင်း၊ အို.. အိုကွယ်၊

ထွက် ထွက်ပြီ သားရေ၊ မာမီထွက်ပြီ၊ စုပ်၊ စုပ်၊ အစိကို နာနာလေးစုပ်၊ အား၊ အား၊ အမလေးနော်၊ ဟင်းဟင်း၊” ဆိုပြီး ငြိမ်ကျသွားပါတော့တယ်။ မာမီ စောက်ခေါင်းထဲက

စိမ့်ထွက်လာတဲ့ အရည်တွေက သူ့ဖင်ဝအထိစီးကျလာတယ်။

ကျွန်တော်က မတ်တပ်ရပ်ပြီးအမှုတ်ခံထားရလို့ အရည်တွေပေပွနေတဲ့ဆောက်ခေါင်းအဝက ဆောက်စိလေးမှာ လီးကိုအသာတွေပြီး ဆောက်စိပြူးပြူးလေးကို ဒစ်ဖျားနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ပွတ်ပေးလိုက်တော့ မာမိတစ်ယောက် ကော့ကော့တက်လာပါတယ်။

“သား၊ ဘယ်လို လုပ်နေတာလဲကွယ်၊ အရမ်းယားနေပြီ၊ မာမိ ဆောက်ဖုတ် ကို လိုးပေးပါတော့ကွယ်၊ လိုးပါတော့ဟင်းဟင်း၊” မာမိဟာ ပြောလည်းပြော ပေါင်တန်ကြီးတွေကို အဆင်သင့်ဖြုတ်ပေးလိုက်တာနဲ့ ကျွန်တော်က သူ့ခြေထောက် နှစ်ဖက်ကို လှန်တွန်းလိုက်ပြီးလိုက်ပြီးတောင်မတ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးကြီးကို သူ့စောက်ပတ်ထဲ ဖိသွင်းလိုက်ပါတော့တယ်။

“ပြတ်၊ ဘွတ်၊” “အိုး” “အို၊သားရယ်၊ ကျွတ်” အခန်းထဲမှာ အသံတွေ ဆူညံသွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လဲ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ “အိုး”ကနဲ အော်ညည်းမိသွားတယ်။ တကယ်ပါပဲဗျာ၊လီးတစ်ချောင်းလုံး ကျင်စိမ့်သွားတာပါ။ မာမိကလည်း ဖင်ကြီးကို အောက်ကနေကော့ကော့ပေးရင်း လီးကို ဆောက်ဖုတ်ထဲပိုင်အောင် လုပ်နေပါတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်၊ သားလီးကြီးကအလုံးတုတ်တော့ မာမိအဖုတ်ထဲမှာ ပြည့် ကျပ်နေပြီး အရမ်းခံလို့ ကောင်းတာပဲ၊မာမိတော့အရမ်းကို ခိုက်သွားပြီ။”

“မာမိကလည်း မာမိဖင်ကြီးကိုအောက်ကနေ ကော့ကော့ပေးတာ အရမ်း မိုက်တာပဲ။ ကျွန်တော့် လီးတစ်ချောင်းလုံးမှာကျင်ကနဲဖြစ်သွားပြီး ရင်ထဲမှာပါအေးပြီး တုန်တုန် ယင်ယင်ဖြစ်လာတယ်ဗျ။”

“ကဲ၊ ဒါဆိုလဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးလိုးပေးပါဦး သားရယ်၊” ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ လိုးလို့ သိပ်ကောင်း နေတာမို့ အားရပါးရကို ဆောင့်ဆောင့်လိုးနေမိပါတယ်။ အချက် ၅၀ လောက်မနားတမ်းဆောင့်ပြီးတော့ ကျွန်တော်မောလာလို့ ခဏနားတော့-

“သားမောရင် မာမိ အပေါ်ကနေပေးမယ်လေ၊ သား ခုတင်ပေါ်မှာအိပ်လိုက်” ကျွန်တော် ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်လိုက်ရုံရှိသေး မာမိက တောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီးကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ နောက်ပြန်ကိုင်ပြီး သူ့ရဲ့ပြုအာနေတဲ့ စောက်ပတ်အဝမှာသေချာတွေပြီး ဖိချလိုက်ပြီး သူက အပေါ်က အပီတက်လိုးတော့တာပဲ။ အပေါ်ကနေပြီးတစ်ချက်ချင်း ဆောင့်ဆောင့်ပြီးထည့်နေတာ ရင်တုန်ဖို့တောင်ကောင်းတယ်။ ကျွန်တော်ကသူ့ရဲ့ ဖြူဖွေး လုံးဝန်းကြီးမားတဲ့နို့နှစ်လုံးကိုဆုပ်နယ်နေမိတော့တာပဲ။

“ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်၊သားဟာကြီးက ကြီးလည်းကြီး ရှည်လည်း ရှည်တော့ အရမ်းကို လိုးလို့ကောင်းနေတာပေါ့၊ နို့တွေ ကိုဆွဲပေးပါဦး၊ နာနာလေးဆွဲပါသားရဲ့၊ အင်း၊ဟင်း၊” မာမိဟာပါးစပ်က အဆက်မပြတ်ညည်းညူယင်း ကျွန်တော်ရဲ့ လီးတုတ်တုတ်မဲမဲကြီးကို ဒစ်ထိပ်ဖျားရောက်တဲ့ အထိဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး အချက် (၃၀) လောက်ဆက်တိုက် ဆောင့်လိုးပြီးချိန်မှာတော့ ကျွန်တော့် လရည်ပျစ်ပျစ်တွေ သူ့ရဲ့ဆောက်ခေါင်းထဲ ပန်းထွက်သွားပါတယ်။မာမိက ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်ကို မှောက်ရက်ကပ်ချလိုက်ပြီး တအီးအီး၊ တအားအားညည်းညူယင်းအောက်ပိုင်းက သူ့ဖင်ကြီးနဲ့ တအား ကျိတ်ပွတ် နေပါတော့တယ်။ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်လဲ အောက်ကနေလီးကြီးနဲ့ ကော့ကော့ ဆောင့်တင်ပေးနေရင်းလက်ကျန်အရည်တွေကို ထပ်ပြီး ပန်းထုတ်ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော့်လီးဝင်နေတဲ့ မာမိစောက်ဖုတ်ကြီးထဲက လရည်တွေတပွက်ပွက်နဲ့ စီးကျလာပြီး ကျွန်တော့်လမွှေးတွေလည်း စိုစိစိ ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ခဏကြာတော့ မာမိက ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်မှာမှောက်ရက်ကပ်ချနေရာက ကုန်းထပြီး လရည်တွေစိုရွဲနေတဲ့ ကျွန်တော့် လီးတုတ်တုတ်မဲမဲကြီးကို အားရပါးရ လျက် ပေးပါတယ်။ ဒါတင်ဘယ်ဟုတ်မလဲ၊ကျွန်တော့်ရဲ့ လမွှေးတွေမှာ ပေကျံနေတဲ့ စိုစိစိ လရည်တွေကိုလည်း အားရပါးရ လျက်ပေးပါသေးတယ်။

“သားနဲ့လိုးရတာ ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်၊ မာမိ သွားတော့မယ်။သူ့သူတို့ တွေသွားရင် မကောင်းဘူး။ အခုလိုသားနဲ့မာမိ လိုးကြတာ ဘယ်သူမှ မသိစေနဲ့နော်။ နောက်ညတွေကျမှ သားနဲ့ ထပ်လိုးဦးမယ်။”

“အင်းပါ ဒီလောက်တော့ နပ်ပါတယ်”

မာမိလည်း နောက်ဆုံးအနေနဲ့ကျွန်တော်ရဲ့ပျော့တဲ့ နေပြီဖြစ်တဲ့ လီး

တုတ်တုတ်မဲမဲကြီးကို တစ်ချက်ကုန်းနမ်းပြီးထမီကိုပြန်ဝတ်ပြီး ထွက်သွားပါတော့တယ်။တစ်နေ့ မနော်က သူ့အခန်းထဲမှာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို သံသံမဲမဲ ဖတ်နေတုန်းကျွန်တော် အခန်းထဲဝင်သွားတော့ မနော်က သူ့သံသံမဲမဲ ဖတ်နေတဲ့ စာအုပ်ကို ကမန်းကတန်းနဲ့ သူ့ဖင်အောက်ကို ထိုးဖွက်လိုက် တယ်။ သူ့ဖွက်တာမြင်မှ ကျွန်တော်ကဘာဆိုတာ သိချင်စိတ်ပေါက်လာတော့တာပဲ။ ဒါနဲ့ မနော်ရဲ့ဖင်အောက်မှာ တစ်စွန်းတစ်စထွက်နေတဲ့ စာအုပ်ကို ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူလိုက်တော့ မနော်က အတင်းဖိထိုင်ထားပြီး -

“မောင်လေးနဲ့ မဆိုင်ပါဘူးကွယ်၊မယူပါနဲ့။”

“ဘာမှမလုပ်ပါဘူးမနော်ရယ်၊ခဏကြည့်မလို့ပါ၊ စာအုပ်မို့လဲ”

“မမတို့မိန်းကလေးတွေဖတ်တဲ့ဖက်ရှင်စာအုပ်ပါ။”

“ဒါများမနော်ရယ် ဘာဖွတ်စရာရှိလို့လဲ။” ဆိုပြီး ကျွန်တော်က ဇတ်ခနဲ ဆွဲ လိုက်တော့ စာအုပ်ကကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ထဲပါလာတာနဲ့ ကျွန်တော်ကယူပြီး ကျွန်တော့် အခန်းထဲ ထွက်ပြေးခဲ့တော့ မနော်လဲ လိုက်လာတာပေါ့။

ကျွန်တော့်အခန်းထဲရောက်လို့စာအုပ်ကို လှန်ကြည့်တော့ “သြ” စာအုပ် ဖြစ်နေတာကိုးဗျ။ လိုက်လာတဲ့ မနော်လဲကျွန်တော့်အခန်းထဲရောက်လို့ စာအုပ်ကို ကျွန်တော်လှန် ကြည့်နေတာတွေတော့ မနော်က ရှက်တဲ့မျက်နှာနဲ့ -

“မောင်လေးကကွယ်၊ မဖတ်ပါနဲ့ဆိုမှ ...”

“မနော်ရယ် ဒီလိုစာအုပ်တွေများကျွန်တော့်ဆီမှာအများကြီး၊ ရုပ်ရှင်ကားတွေ လဲရှိတယ်။ ဒါနဲ့ မနော်က ဒီစာအုပ်ကိုဘယ်ကရလာတာလဲ။”

“မမရဲ့ သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ဆီကပါကွယ်။”

ကျွန်တော်ကလဲ မနော်ကိုသြစာအုပ်တွေ၊ သြခွေတွေပြပြီး သူ့ကြည့်လို့စိတ်ပါလာရင် စည်းရုံးပြီး လိုးမယ်ဆိုတဲ့ အကြံနဲ့ ကျွန်တော့်ဘီရိုထဲက သြစာအုပ်တွေနဲ့ သြခွေတွေထုတ်ပြီး သူ့လက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်တော့ “ဟယ် မင်းဆီမှာ အများကြီးပါလား”

“ကျွန်တော် စုထားတာလေ၊နောက် မမ ကြည့်ချင်၊ ဖတ်ချင်ရင်ပြောပေါ့။”

ကျွန်တော် မမကို ပေးပါ့မယ်။” ဆိုပြီးကျွန်တော့်အခန်းထဲက ငွေပီ စက်ထဲသြခွေတစ်ခွေထည့်ဖွင့် ပြီး - ‘ ‘ မ နေ ၁ ‘ ထိုင်လေ။ ဒီမှာကြည့်။ စာအုပ်ထက် ရုပ်ရှင်ကပိုကောင်းတယ်”

“အို မကြည့်ချင်ပါဘူးကွယ်။”

“ကြည့်ပါဗျ၊ ရှက်မနေပါနဲ့။ဘယ်သူမှမရှိပါဘူး”

ကျွန်တော်က သူ့လက်မောင်းကိုဆွဲ ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော်ပါဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ သူ့လည်း ကြည့်ချင်နေပုံရတယ်။ဒီတစ်ခါတော့ မငြင်းပဲ ကျွန်တော့်ကိုလည်းဘာမှမပြောပဲ ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး ကြည့်နေလေရဲ့။ ကျွန်တော်ဖွင့်လိုက်တဲ့ခွေကလည်းအသားကုန်လိုးတဲ့ခွေဗျ။ သူ့လည်းကြည့်ရင်း စိတ်ဝင်စားပြီ ဖီးတက်လာပုံရတယ်။ငြိမ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော်လည်း ဖီးဝင်ပြီးလီးတောင်လာတာပေါ့။

ဒါနဲ့ သူ့အနားကပ် သူ့တင်ပါးနှစ်ဘက်ကို ကျွန်တော့် ဘယ်လက်နဲ့ ပွတ်နေတာပေါ့။ သူ တစ်ချက်တော့ တွန့်သွားပေမယ့် ဘာမှတော့မပြောပါဘူး။ ကျွန်တော်က တစ်ဆင့်တက်ပြီး သူ့ဖင်ကိုပွတ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်လက်ကို သူ့ချိုင်းအောက်ကလျှိုပြီးသူ့နို့လေးတစ်လုံးကိုဆုပ်နယ်ပြီး ကစားနေလိုက်တယ်။ သူက အဲဒီအချိန်ထိလည်း

ဘာမှ ပြန်မပြောဘူးဆိုတော့ ကျွန်တော်က

ဇာတ်ရိုက်မြင့်သွားအောင် သူ့အကျိ်

အောက်ကိုလက်လျှိုပြီး ဘရာစီယာကြားထဲ

လက်ထည့်ပြီး နို့သီးခေါင်းလေးကို ချေပေး

လိုက်ပါတယ်။ခဏနေတော့ ကျွန်တော်လည်းမနေနိုင်တော့ဘဲ မနော်ကို ခုတင်ပေါ်တွန်းလှဲပြီး

သူ့နှုတ်ခမ်းတွေကို ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းနဲ့နမ်းပြီး ကျွန်တော့်လျှာကို သူ့

ပါးစပ်ထဲထိုးပြီး အသားကုန် ထိုးမွှေပစ်လိုက်တယ်။ သူ့ရုန်းမှာစိုးလို့ ပက်လက်လန်နေတဲ့ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ

ကျွန်တော်ကဖိအိပ်ထားပေမယ့် သူက မရုန်းဘဲ ကျွန်တော့်လျှာကိုပါ သူ့လျှာနဲ့ ပြန်ကလိပေးနေသေး

ဗျ။ အဲဒီတော့မှ သူလည်း ဩကားကြည့်ရင်းခံချင်စိတ်ပေါက်နေပြီဆိုတာ သေချာပြီမို့နှုတ်ခမ်းနဲ့နမ်းတာကို ရုပ်လိုက်ပြီး သူဝတ်ထားတဲ့ ဘလောက်စံလေးကို ကြယ်သီးတွေဖြုတ်လိုက်ပြီး ဘရာစီယာ ဖြူဖြူလေးကိုလဲ နို့အုံအပေါ်မှာလှန်တင်ထားပြီးကျွန်တော့် ပါးစပ်ကလည်း မနော်ရဲ့ဖွံ့ဖြိုးထွားကြိုင်းတဲ့ နို့အုံကြီးကို မြင်ရတော့နို့စိုချင်စိတ်ပေါက်လာပြီး နို့သီးခေါင်းလေးကို တပြုတ်ပြုတ်နဲ့စို့ပေးနေမိတာပေါ့။မနော်ရဲ့နို့အုံကြီးက ထွားကြိုင်းပေမယ့်နို့သီးခေါင်းလေးတွေကတော့ မာမိုထက်သေးတယ်။ နို့အုံကြီးကလည်း ကြီးတယ်ဆိုပေမယ့်အပျိုဆိုတော့ မာမိုလို တွဲကျမနေဘဲ တင်းပြီးလုံးနေတာဘဲဗျ။ကျွန်တော်လည်း လီးက အရမ်းတောင်နေပြီမို့ ပက်လက်လန်နေတဲ့ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ခွထိုင်လိုက်ပြီးတော့ မနော်ရဲ့ပါးစပ်မှာ ကျွန်တော့်လီးကို တွေ့ပေးလိုက်ပါတယ်။ မနော်က လီးကြီးကို တဝက်လောက် ပါးစပ်ထဲရောက်တဲ့ အထိ ငုံငုံပြီး စုတ်နေတယ်။ ပြီးတော့ လီးကို အရင်းကကိုင်ဒစ်ကြီးကို လျှာနဲ့ကလိတော့ ကျွန်တော့်လီးတချောင်းလုံးမှာတငွေငွေ ယားသလိုအရသာတမျိုးဖြစ်လာပြီး လီးကလည်းပိုမိုတင်းမာကြီးထွားလာတာပေါ့။

“အား မနော်က အမှုတ်ကောင်းလွန်းတယ်ဗျာ။”

“မောင်လေး ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား။”

“မနော်ရဲ့ လျှာနဲ့ ဒစ်ကိုကလိတာရှယ်ပဲ။”

“မမ စုတ်ပေးဦးမယ်နော်။” ဆိုပြီးတော့ မာတောင်နေတဲ့ လီးကိုကိုင်ပြီး ဒစ်ကိုအပီအပြင် စုတ်ပေးတယ်လေ။ ကျွန်တော့်ဒစ်တစ်ခုလုံးကို သူ့ပါးစပ်နဲ့ငုံ၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိပြီး အခါ ၂၀ လောက်ဆက်တိုက် သူ့ပါးစပ်ထဲ စုပ်သွင်းလိုက် ဆွဲထုတ်လိုက်လုပ်တော့

ကျွန်တော်အောင့်မခံနိုင်တော့ပဲလရည်တွေလည်းအများကြီးထွက်သွားတယ်။

ကျွန်တော့် လရည်တွေကလည်း သူ့ပါးစပ်ထဲ ဝင်ရုံတင်မကဘူး၊ မျက်နှာတွေမှာပါပေကုန်တယ်။

ကျွန်တော်လည်း မခံနိုင်တော့တာနဲ့ မနော်ကို မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဖင်ကုန်းခိုင်းတော့ မနော်ကမပြင်းရှာပါဘူး။ မနော်က နံရံမှာလက်ထောက်ပြီးဖင်ကုန်းနေချိန်မှာ သူ့ရဲ့ဖြောင့်စင်းတဲ့ပေါင်တံတွေကြားက အရည်လေးတွေစိုပြီးပြုထွက်နေတဲ့ ဆောက်ဖုတ် ဖောင်းဖောင်းလေးကို မြင်နေရတယ်။ ကျွန်တော်လည်း တင်းလာပြီး ဖင်ကုန်းပေးနေတဲ့ မနော်ရဲ့နောက်မှာရပ်၊ သူ့ဖင်နှစ်ခြမ်းကိုဖြုတ်ပြီးပြုထွက်နေတဲ့ သူ့ဆောက်ဖုတ်ထဲကိုဒစ်ကြီးကိုကော့ထိုးလိုက်တော့ မနော် ဆီက

အင့် ခနဲ အသံထွက်လာတယ်။ကျွန်တော်ကသူ့ဆောက်ဖုတ်ထဲကို ဒစ်ကို သွင်းတိုင်း သူ့ တင်ပါးကြီးက ကော့ကော့လာပြီး ပြန်ဆွဲနှုတ်လိုက်ရင်တော့ အဖုတ်အကွဲ ဘေးသားများပါစုပါလာတယ်။ မမှုတ်ဘဲ လိုးတော့နည်းနည်းကြပ်နေလို့ ချောချော မော့မော့သွင်းနေရတာပေါ့။ အဲဒီလို ဒစ်ကိုမြှုပ်ရုံလောက် အသွင်းအထုတ် လုပ်နေရာက လီးကိုတစ်ဆုံးထိဝင်အောင် ဆောင့်ထိုးလိုက်အချက် ၃၀ လောက် ဆက်တိုက် ဆောင့်လိုက်တော့-“အင်း၊ ကျွတ်၊ ကျွတ်၊ ဘယ်လိုများ လုပ်လိုက် တာလဲကွယ်၊’

“ဆောရီးပဲ မနော်ရယ်၊ ကျွန်တော်စိတ်တွေ ထိန်းမရတော့လို့ပါ။ သိပ်နာသွားလား၊ ဟင်၊”

“နာတာပေါ့ ၊ မင်းက မပြောမဆိုနဲ့ အရမ်းသွင်းထဲ့ လိုက်တာကိုး၊”

“အင်းပါ မနော်ရယ်၊ နောက်ဒီလိုမဖြစ်စေရပါဘူး၊ မနာအောင် ဖြည်းဖြည်းပဲလုပ်ပေးမှာပါ။”

“မင်းလီးကြီးက အရမ်းကြီးတာပဲ၊ မမဟာလေးနဲ့ ဆန့်မှာ မဟုတ်ဘူး၊” “ဆန့်ပါတယ်

မနော်ရယ်၊ကျွန်တော်ရအောင် ချောသွင်းပေးမှာပါ။”

“ဟင့်အင်းကွယ်၊ မနော်ကြောက်တယ်၊”

အဲဒါဆို မနော် ခုတင်ပေါ်မှာပက်လက်လှန်အိပ်လိုက်။ ကျွန်တော်ကခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်အိပ်နေတဲ့ မနော်ရဲ့ ခြေထောက်နှစ်ဘက်ကြားမှာဒူးထောက်ထိုင်လိုက်ပြီး

ကျွန်တော့်လျှာနဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကိုခပ်ပြင်းပြင်းလေးရက်ပေးပြီး စောက်စေ့လေး ကိုပါ လျှာနဲ့ ထိုးမွှေးပေးလိုက်တော့မနော်ဟာထွန်ထွန်လူးနေတော့ တာပေါ့။

“ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊ မမနေရတာ သိပ်ခက်တာပဲ၊”

“ဘာလဲ၊ မနော် နာနေလို့လား၊နာတာတွေ သက်သာပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိလာအောင် လုပ်ပေးနေတာပဲဟာ။”

“နာလို့မဟုတ်ဘူး၊ ကောင်းလွန်းလို့ မမ ဆောက်ပတ်က တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေပြီ၊ နေလို့မရတော့ဘူး၊ သိရဲ့လား၊အိုအို၊” ကျွန်တော်က သူ့စောက်ဖုတ်ကို လျာနဲ့ ထိုးမွှေးပေးရင်း ဆောက်ဖုတ်ထဲကိုပါလက်ခလယ်နဲ့လှီးနေတော့

“အား၊အား၊ဟင်း၊ ကောင်းလှချည် လား ၊ ဘယ်လို များလုပ်နေတာလဲ၊အိုအို၊” ဆိုပြီးမနော်ကော့ပျံ့နေပါတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး ကျင်စိမ့်သွားတာပဲ၊တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် အဲဒီလိုမျိုး တစ်ခါမှမကြုံဖူးသေးဘူး၊ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ လျာနဲ့တောင် ဒီလောက်ကောင်းနေရင် ဟိုဟာကြီးနဲ့ဆို ဘယ်လိုများနေမလဲ မသိဘူး၊ မမကိုလုပ်ပေးပါတော့နော်။” ဟုပြောပြီး ခုတင်ပေါ်တွင် ပက်လက်လှန် အိပ်နေရာမှ ဒူးနှစ်ချောင်းကို ထောင်လိုက်ပြီး အသာအယာ

ခွဲပေးပါတယ်။မနော်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောလာပြီမို့ ကျွန်တော်လည်း အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ အားရပါးရလိုးနိုင်ဖို့ မနော်ရဲ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကြားမှာ ထိုင်ချလိုက်ပြီးပြူးထွက်နေတဲ့ သူ့ဆောက်ဖုတ်နှင့် တန်းမတ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးကိုစောက်ဖုတ်ဝမှာ တော့ပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်းထိုးသွင်းပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း လီးကိုအဆုံးထိ တအားထိုးမသွင်း တော့ဘဲတဝက်လောက်သာသွင်းထားပြီး အပေါ်မှအသာလေး ညောင့်ပေးနေလိုက်တယ်။ မနော်လည်း အတော်လေး ခံလို့ကောင်းလာပုံရ တယ်။ သူ့စောက်ဖုတ်ကို ပြုသထက် ပြုလာအောင် ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဖြဲကား ပေးလေရဲ့။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“အခု မနာတော့ဘူး မဟုတ်လားမနော်”

“အင်း ... မနာတော့ဘူးကွယ်”

“ပြတ် ပြတ်၊ ဘွတ် ပြတ် ၊”

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

ကျွန်တော်က လီးကို သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက် လုပ်နေရာမှ ခြေထောက် အနေအထားကို ပြင်လိုက်ပြီး အားပါးတရပဲကုန်းဆောင့် လိုက်တော့သည်။ ကျွန်တော်ကစိတ်လိုက်မာန်ပါနှင့် အားပါးတရ ဆောင့်ထိုး လိုက်တော့ လီးကြီးက စောက်ခေါင်းအဆုံးအထိ ဝင်သွားတော့တာပေါ့။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“ပြတ်၊ ဘွတ်၊”

“အမလေး မောင်လေးရယ်”

“အို မနော်ရယ် ကောင်းလိုက်တာ”

“အင့် အင့် အား ဆောက်ဖုတ်ကိုကျိန်းနေတာပဲ”

ကျွန်တော်က စိတ်လိုက်မာန်ပါနှင့် အားပါးတရ ဆောင့်နေသောကြောင့်သူ့ခမျာမှာ လူးလွန်နေရာပတယ်။သူက ဖင်ကိုကြုံကြုံပေးရင်း ဆောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်ခုနဲ့ လီးကိုညှပ်ပြီး ဆွဲပေးလိုက်တော့ ကျွန်တော် ဇိမ်တွေသွားပြီးအပေါ်ကနေ နင်းကန်ဆောင့်တော့တာပေါ့။တစ်ချက်တစ်ချက် မနော်ရဲ့ ဖွံ့ဖြိုး ထွားကြိုင်းတဲ့ နို့အုံကြီးကို ကုန်းပြီး လျာနဲ့ လျှက်လိုက်ပါသေးတယ်။ ပြီးတော့ မှန်မှန် ဆောင့်နေရာက ပြောင်းပြီး ခပ်မြန်မြန် ဆောင့်နေလိုက်

တယ်။ ကျွန်တော့်မှာ အရသာအကောင်းဆုံးတွေ နေသလို သူ့အဖို့မှာလဲ ပြောမပြနိုင် လောက်အောင် ဖြစ်နေတာပေါ့။ ကျွန်တော်က မရပ်မနား ဆောင့်နေတော့ မနော်မှာ တွန့် လိမ် နေတာဘဲ။ ကျွန်တော်က တရှူးရှူးတရဲရဲနှင့် ဆက်တိုက် ဆောင့်နေရင်း လီးထဲက လရည်တွေ ပန်းထွက်လာပြီး ပြီးသွား တော့တာပဲဗျာ။

“ကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ်၊ ဘယ်လို ပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ ဟင်း၊”

“ကျွန်တော်လည်း သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ မနော်နဲ့ လိုးရတာ အရမ်းကောင်းတာပဲ၊ သိလား။”

“မောင်လေးလီးကြီးကလည်းတုတ်တုတ် ရှည်ရှည်ကြီးဆိုတော့ မမဆောက်ဖုတ်ထဲမှာ ပြည့်ကျပ်နေပြီး အရမ်းကို ခံလို့ကောင်းတာပဲ။”အရည်တွေထွက်သွားပြီးလို့နည်းနည်း ပျော့နေတဲ့ လီးကို ဆောက်ဖုတ် ထဲက မချွတ်ဘဲ စိမ်ထားရင်း နှစ်ယောက်သား တွတ်ထိုးနေကြတယ်။ စကားပြောယင်း လက်တွေက နို့နှစ်လုံးကို တစ်လှည့်စီပွတ်ချေပေးနေတာပေါ့။ အရသာက သိပ်ကောင်းတာမို့ မကြာခင်မှာပဲ ဆောက်ဖုတ် ထဲက လီးကြီးက ပြန်တောင်မတ်လာတာပေါ့။

“ဟင်၊ မောင်လေးလီးကြီးကပြန်တောင်လာပြန်ပြီ၊ ဘာလဲ၊ မဝသေးလို့လား။”

“မနော်ဆောက်ဖုတ်က လိုးရတာအရမ်းကောင်းတော့၊ ဘယ်လုပ်လို့ဝမှာလဲ”

“ဪ ဟင်၊ မောင်လေးရယ်၊ မင်းထပ်လုပ်ချင်ရင် မမ ခံပေးဦးမှာပေါ့”

“ဒါဆိုရင်တော့ ထပ်လုပ်မယ်နော်” ကျွန်တော်က ပက်လက်လှန် အိပ်နေတဲ့ သူ့ဘေးကနေ သူ့ဘက်စောင်းအိပ်သူ့ခြေထောက် တစ်ဖက်ကိုမြှောက်ပြီးအရည်တွေပေပွနေတဲ့ မနော်ရဲ့ဆောက်ခေါင်းအဝမှာ လီးကိုအသားတွေပြီးစောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ဒစ်ဖျားနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်ပေးလိုက်တော့ မနော် တစ်ယောက် ကော့ကော့ တက်လာပါတယ်။

“မောင်လေးရယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊ မမ အရမ်းယားနေပြီ၊လီးသွင်းပြီး လိုးပေးပါတော့ကွယ်၊ လိုးပါတော့၊ ဟင်းဟင်း။” ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သူ့ညာဘက်ပေါင်ကို ကျွန်တော့် ညာဘက်လက်နဲ့ ဖိဆွဲလိုက်ပြီး ပြုထွက်လာတဲ့ဆောက်ဖုတ်ကြီးကြားက ပြုထွက်နေတဲ့ဆောက်ဖိလေးကို လီးထိပ်နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲဖိပွတ်ပေးနေလိုက်ပါတယ်။

‘အင်း၊ အင်း’ နဲ့ ညည်းသံတွေထွက်လာတော့ ဆောက်ဖိလေးကို ဒစ်နဲ့ဆက်တိုက် ပွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

“အဲမယ်လေး၊ ဘယ်လိုများ လုပ်နေတာလဲကွယ်၊ ယားလိုက်တာ၊ လိုးပါ၊လိုးထဲ့လိုက်စမ်းပါ၊ မင်းရဲ့လီးကြီးကို အရမ်းခံချင်နေပြီ၊ သွင်းပေးပါတော့၊ သွင်း၊ သွင်း၊ အား။” သူ့ဖိဝင်ပြီး ကျွန်တော့်ကို အတင်းလိုးခိုင်းနေတုန်းမှာ ကျွန်တော့်လီးကိုသူ့ ဆောက်ဖုတ်ထဲ ဆောင့်ထိုးလိုက်ပါတယ်။

“ရှူး၊ ရှူး၊ ရှူး၊ ကျွတ် ကျွတ်ကျွတ်၊ ကောင်းလိုက်တာ အိုအို” ကျွန်တော်လည်း ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ သူ့ဘေးကနေ သူ့ဘက်စောင်းအိပ်ရင်း ကျွန်တော့်လီးကို အဆုံးအထိ

သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက် လုပ်ပေးတော့ မနော်လည်း ဖိဝင်ပြီး တစ်ဖက်ကိုလှည့် ခါးကိုကော့ပြီး သူ့ဖင်ကို ကျွန်တော့်ဘက် တိုးပေးတော့တာပေါ့။

“ဟင်းဟင်း။ မမကို နာနာလေးလိုးပေးစမ်း မောင်လေးရာ။ လိုးပေးစမ်းပါ”

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“ပြုတ်၊ ဘွတ်။”

မနော်ကို နောက်က ကွေးပြီးလုပ်ရင်း သူ့ရဲ့ဖင်အပေါ်ပိုင်းကို ကျွန်တော်ကလက်ဝါးဖြင့်ပွတ်ပေးလိုက်၊ တခါတခါ ဆုတ်ညစ်လိုက်ဆိုတော့ မနော် အရမ်းထန်လာပြီး အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာပုံရတယ်။

“မောင်လေး ဟိုကားထဲကလို မမအပေါ်က လုပ်ပေးမယ်လေ။” ထိုသို့ပြောရင်း အတင်း လူးလဲထလိုက်သည်။

ကျွန်တော်က အောက်ကနေပြီးပက်လက်လှန်ပေးလိုက်ရာ လီးကြီးမှာ

တောင်နေတုန်းမို့ မနော်က အပေါ်မှကားယားခွပြီး လီးထိပ်ပေါ်မှာ ဆောက်ဖုတ်အခေါင်းပေါက်ကိုတွေ့ပြီး

ထိုင်ချလိုက်တော့တဆုံးဝင်သွားတာပေါ့။ စောစောက တစ်ချို့လိုးထားတော့လရည်တွေကလည်း ရွှဲနေတုန်းလေ။

အဲဒီတော့ ချောချောမွေ့မွေ့ပဲ ဝင်သွားတာပေါ့။ မနော်က အရင်းထိအောင် ထိုင်ချလိုက်၊

ပြန်ကြွလိုက်နဲ့ ဖင်ကိုကစားပေးနေသလိုကျွန်တော်ကလည်း သူ့ဖင်သား အိအိလေးနှစ်လုံကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့

ပင့်ပင့် တင်ပေးရင်းသူ့ဖင်ကို အောက်ကနေကော့ပြီး ပြန်လိုးပေးတာပေါ့။ မနော်ကလည်း တရှူးရှူး တရဲ့ရဲ့နှင့်

ဆက်တိုက်ဆောင့်နေတာ “ဖွပ်ကနဲ၊ ဖွပ်ကနဲ” အသံတွေ ဆူညံနေတာပဲ။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“ပြုတ်၊ ဘွတ်။”

“အမလေး မောင်လေးရယ်”

“အို၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ ကောင်းတယ်မနော်ရယ်။”

“ဟင်း၊ မမလည်း အားရလိုက်တာ၊ ဒီလိုကြမ်းကြမ်းလုပ်ရမှ ကွ သိလား။”

ဟုပြောရင်း ကျွန်တော့်ကိုယ်ပေါ်မှာ မှောက်အိပ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ သူ့ဖင်ကြီးကို

မြှောက်ပြီး တဖတ်ဖတ်နဲ့ လီးကို အသားကုန်ဆောင့်တော့တာပဲ။

“ကောင်းလားကွဲ့၊ ဟင်”

“ကောင်း ကောင်းပါတယ် မနော်ရယ်၊ ကျွန်တော် အပေါ်က ဆောင့်ချင်တယ်။ မနော် ပက်လက်လှန်နော်”

ကျွန်တော်က စောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီး သူ့ခြေထောက်တွေကို ပုခုန်းပေါ်ထမ်းပြီးနီနီရဲ့ရဲစောက်ခေါင်းကလေးရဲ့

အပေါက်ဝကိုလီးတွေပြီး ထိုးသွင်းလိုက်တော့ မနော်အင့်ကနဲ ဖြစ်သွားတယ်။

ပြီးမှ ကျွန်တော်က မှန်မှန်ဆက်ဆောင့်နေတော့ သူ့ကိုယ်ကလေး တွန့်လိမ်လာရှာတယ်။ ကျွန်တော် ဆောင့်လိုက်တိုင်း၊ဆောင့်လိုက်တိုင်း သူကလဲ ကော့ကာကော့ကာ ပေးနေတယ်။

“မနေဘဲ ကောင်းတယ်နော်။”

“ကောင်းပါတယ်တဲ့ရှင်။”

ကျွန်တော်လည်း ဆောင့်နေရင်းနိမ့်ချိုမြင့်ချိုဖြစ်နေတဲ့ မနေဘဲရဲ့ရွှေရင်နှစ်ဖွားကို ဆုပ်နယ်ကစားနေမိရင်း လုံးကျစ်နေတဲ့နို့နှစ်လုံးကိုအတင်း ညှစ်ချလိုက်မိတော့

“အို၊အင့် ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်။” “အင်းဟင်း။ မမကို နာနာလေးလှိုးပေးစမ်း မောင်လေးရာ။ လှိုးပေးစမ်းပါ”

ကျွန်တော့် အလိုးအဆောင့်မှာမနေဘဲ မိန်းမောသွားပြီး အောက်ကနေအားပါးတရပ် ကော့ပေးနေပါတော့တယ်။ကျွန်တော်က ပိုကြမ်းလာလေလေ သူကပိုပြီးကော့ကော့ ပေးလေလေနှင့် နှစ်ဦးသားသဲသဲမဲမဲပင် လှိုးနေ ခံနေကြတာကတင်တစ်ခုလုံး ကျွီကနဲ၊ ကျွီကနဲ မြည်နေတော့တာပေါ့။

“ကဲ မနေဘဲ ပြီးအောင် ဆောင့်လိုက်တော့မယ်နော်”

“အင်း သဘောပဲလေ၊ ကျွတ်ကျွတ် ကျွတ်။”

ကျွန်တော်က မှန်မှန်ဆက်ဆောင့် နေရာက ခပ်မြန်မြန် အချက် ၃၀၊ ၄၀ လောက် စိတ်ရှိလက်ရှိနဲ့အစွမ်းကုန်ဆောင့် လိုက်တယ်။

“ဆောင့်၊ ဆောင့်၊ အား၊ဆောင့်ရင်းနဲ့ လရည်တွေ

ထုတ်လေ၊အင်း၊အင်း၊ထုတ် ထုတ်တော့၊” “ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်။” ကျွန်တော်လဲ စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ ဆက်ထိန်းမထား နိုင်တော့ဘဲ လရည်တွေပန်းထွက်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်က

ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ကိုင်ပြီး လက်နှစ်ဘက်ကနို့တွေ ကိုဆုပ်ချေနေယင်း ဖြေးဖြေးလေး

က ပ် ညှ ဘ င် ပေး နေ ရ င် နဲ့ ပဲ နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ လီးနဲ့စောက်ဖုတ်ထဲက

အရည်တွေဟာ စောက်ပတ်ထဲကနေတပေါက်ပေါက်နဲ့ စီးကျလာပါတော့တယ်။

“သိပ်ကောင်းတယ် မနေဘဲရယ်၊နောက်လဲ ဒီလိုပဲ အမြဲတမ်း လုပ်ပါရစေနော်။”

“မမလဲ မောင်လေးကို သိပ်ခိုက်သွားပြီကွယ်၊ မမတစ်သက်မှာ အခုလောက်

အရသာရှိရှိ အလိုးခံရတာမျိုး မကြုံဖူးသေးဘူး၊ မင်းလှိုးပေးမှပဲ မမလည်း လီးအရသာကို အစိစိမိသွားအောင် ခံရတော့တယ်၊ နောက်နေ့တွေကျရင်လည်းနေ့လည် သူသူ ကျောင်းသွားပြီဆိုတာနဲ့စိတ်တိုင်းကျ

လှိုးပေးတော့။လူတွေရှိနေရင်တော့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေပေးပေါ့။” ပြီးခဲ့တဲ့စနေနေ့က သူသူ ဆီမှာ

မကြည့်အခွေသစ်ဝယ်ထားတယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော်က

ကြည့်ချင်တာနဲ့ သူ့အခန်း တံခါးကိုသွားခေါက်တော့

“အော် ဘယ်သူများလဲလို့၊ ကိုကိုပဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ”

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး၊ သူသူဘာလုပ်နေလဲ၊ အော် အခွေ ကြည့်နေတာလား” ဆိုပြီး ကျွန်တော်က သူ့ ခုတင်ပေါ်က ရီမုတ်နဲ့ ပိတ်ထားတဲ့စက်ကို ဖွင့်မယ်လုပ်တော့ -

“မဖွင့်နဲ့ ကိုကို၊ မဖွင့်နဲ့” လို့သူသူတားပေးမယ့် ကျွန်တော်က ဖွင့်လိုက်ပြီးပြီလေ။ ဖန်သားပြင်မှာ

မြင်လိုက်ရတာကဂျပန်ဩကား၊ ဂျပန်စုံတွဲ ဖင်ကုန်းလှိုးနေကြတယ်။ ဒီတော့မှ သူသူ ဩကားတွေ

ဘာတွေ ကြည့်တတ်နေပါလား ဆိုတာသိလိုက်ရတယ်။ သူသူကတော့ ရှက်ပြီးမျက်လွှာချလို၊

ဩကားကြည့်နေတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို လှိုးဖို့ လွယ်ကူတယ်

ဆိုတာကို မနေဘဲဆီက သင်ခန်းစာရပြီးသားလေ။ အပျိုပေါက်အရွယ် ၁၅ နှစ်သမီးသူသူရဲ့ ဆောက်ဖုတ်ကို လှိုးလိုက်ရရင်တော်တော်ကောင်းမယ်လို့ ကျွန်တော်စဉ်းစားရင်း လီးကလည်း မာတောင်လာပြီးလှိုးချင်စိတ်

ပေါက်လာတာပေါ့။ ‘ဒါနဲ့သူ့အမေတောင် ငါ့အလိုးခံသေးရင် သမီးကိုလည်း ရအောင်လှိုးမယ်လို့ဆုံးဖြတ်ပြီး အတော်ပဲ သူသူရယ်၊ ကိုကိုလည်းကြည့်မယ်။’

“ကိုကို ဘယ်သူမှမသိစေနဲ့နော်”

“အင်းပါသူသူရယ်၊ အခုလည်းအိမ်မှာ တို့နှစ်ယောက်ပဲရှိတာပါ။ မာမိကအလုပ်သွားတယ်၊ မနေဘဲကလည်း ဒဂုံမှာကျောင်းသွားတက်နေတာပဲ၊ လာ အတူတူကြည့်မယ်။” ဆိုပြီးကျွန်တော်က သူ့လက်မောင်းကို

ဆွဲ ခုတင်ပေါ်မှာ ထိုင်ခိုင်းပြီး ကျွန်တော်ပါဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။ သူလည်း အတော်ကြည့်

ချင်နေပုံရတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ထိုင်ပြီးကြည့်နေလေရဲ့။ ဂျပန်ခွေက

လည်း အသားကုန်လိုးတယ်။ သူလည်းကြည့်ရင်း စိတ်ဝင်စားပြီး ဖီးတက်လာပုံ ရတယ်။ ငြိမ်နေတာပဲ။ ကျွန်တော်လည်းဖီးဝင်ပြီး လီးတောင် လာတာပေါ့။ သူသူ ဂျပန်ခွေကြည်ပြီး စိတ်တွေအရမ်းထရှ နေပြီလေ။ မျက်လုံးလေးတွေကစင်းလို့။ အတော်ဖီးတွေ နေပုံပဲ။ ကျွန်တော်ကလည်း သူသူ့ကို ရအောင်လိုးမယ်လို့ဆုံးဖြတ်တာမို့ ဘာစကားမှမပြောဘဲ လက်တွေ့လှုပ်ရှားဖို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ စကားသွားပြောလိုက်ရင် သူသတိဝင်သွားနိုင်တယ်လေ။ ကျွန်တော်က သူသူနဲ့ ဘေးချင်း ယှဉ်ထိုင်နေရာက သူသူ့နောက်မှာ ခွထိုင်လိုက်ပြီး ပုဆိုးကိုလှန်လိုက်တော့ တောင် နေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးက သူသူ့ ဖင်သားအိအိလေးကို သွားထောက်မိနေတယ်။ ကျွန်တော်က လီးကြီးကိုကိုင်ပြီး လီးထိပ်နဲ့လိုးဝိုင်းနေတဲ့ သူသူ့ ဖင်အကွဲကြောင်းလေးထဲကို ကလိပေးနေလိုက်တယ်။ ဩကားထဲမှာ အားရပါးရ လိုးနေ ကြတာကိုမြင်နေရတာမို့ လီးက ကြာလေ တောင်လေပါပဲ။ ကျွန်တော်က သူသူက သူသူ့ကိုအကဲခတ်ကြည့်လိုက်တော့ သူသူဟာ မျက်လုံးလေးမှေးစင်းထားပြီး သူ့ ဖင်လုံးလုံးလေးကို ကျွန်တော့်ဘက်ကို အတင်း တွန်းကပ်ပေးနေတယ်လေ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်ဘယ်ဘက်လက်ကို သူ့ဘလောက်(စ)လေး အောက်က အသာသွင်းလိုက်တယ်။ သူ့ဘာမှမပြောတော့ ကြယ်သီးတွေပါ ဖြုတ်ပြီး ချွတ်လိုက်တာပေါ့။ ပြီးမှ သူ့နို့ထွားထွားမို့မို့လေးတစ်လုံးကို အသာဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်ပြီး ပွတ်ချေပေးလိုက်တယ်။ သူ့နို့လေးတွေက တော်တော်လေးထွားကျိုင်းတယ်ဗျ။ “အင်း ဟင်း၊ ဟင်း။” သူသူက ပါးစပ်က ညည်းသံ သဲ့သဲ့လေး ထွက်လာပေမယ့် ရုန်းတော့မရုန်းရှာပါဘူး။ ဘယ်ဘက် နို့အုံလေးကိုဆုပ်ချေပေးနေရင်း ထွက်ပြုကာစရှိတဲ့အပျိုစစ်စစ် နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်ညှိုးနဲ့လက်မကြားမှာ ပွတ်ချေပေးလိုက်ပြီး ကျွန်တော့် ညာဘက်က သူ့ရဲ့ စကတ်တိုတိုလေးကို အသာမဆွဲချွတ်ပြီး ဆောက်ဖုတ် လေးကို လက်နဲ့ သာသာလေး ပွတ်ပေးလိုက်တော့ သူသူ ဩကားကြည့်ရင်း ဖီးဝင်ပြီးဆောက်ဖုတ်လေးမှာ ဆောက်ရည်တွေစိုရွဲနေတာပဲ။ မမှုတ်ဘဲနဲ့ကို လိုးလို့ရ နေပြီ။ ကျွန်တော်က ခုတင်ပေါ်မှာ ပေါင်ကားပြီးထိုင်နေတ သူသူ့ကို ခုတင်ပေါ်အသာတွန်းလှဲလိုက်တယ်။ သူ့ဆောက်ဖုတ်ကို မျက်နှာချင်း ဆိုင် အနီးကပ် သေချာကြည့်မိတော့မှအတော်မိုက်မှန်း သိတော့တယ်ဗျ။ ဟုတ် တယ်လေ။ သူသူ့ ဆောက်ဖုတ်လေးကတစ်ကယ့်သေးသေးခုံးခုံးလေး၊ အမွှေးလေး တွေတောင် ခပ်ရေးရေးပဲ ပေါက်သေးတယ်။ ပေါင်လေးတွေကို ကားထားတာတောင်မှ သူ့ဆောက်ဖုတ်က ပြဲထွက်မနေဘူး၊ အကွဲရာလေးကိုပဲ တွေ့ရတယ်။ အပျိုပေါက် ဆောက်ဖုတ် စစ်စစ်လေးပါဘဲ။ သူ့ဆောက်ဖုတ်လေးကို နှစ်ခြမ်းကို ဖြဲလိုက် တော့မှ နည်းနည်းပြဲလာတာ။ နီနီရဲ့ဆောက်ခေါင်းလေးက ပွင့်အာကာစ နှင်းဆီပန်းလေးနဲ့ တူနေတယ်။ ကျွန်တော်ပထမဆုံး လိုးခဲ့ဖူးတဲ့ မာမို ဆောက်ဖုတ်လို လည်းမဟုတ်။ ဆောက်မွှေးလေးတွေကလည်းမာမိလိုတောထပြီး မဲသဲမနေဘူး။ သူ့ရဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ဖြဲပြီးစောက်စေ့လေးကိုပါ လက်မနဲ့ ပွတ်ပေးလိုက် ပြီး ဆောက်ခေါင်းထဲကို လက်ညှိုး ထိုးမွှေးပေးလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်က အရည်စိုစိစိ နဲ့ သူ့ဆောက်ဖုတ်ကို လက်ညှိုးနဲ့ သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်လုပ်တော့ “အား၊ ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊ ကောင်းလိုက်တာနော်။” “အဲဒါ လက်ညှိုးနဲ့ သူသူ့ရဲ့ တစ်ကယ်တော့ ဆောက်ပတ်ဆိုတာကလီးနဲ့လိုးမှ ပိုကောင်းတာ။” “အမလေး ကိုကိုရဲ့ ကိုကိုလီးနဲ့လိုးမှ ပိုကောင်းတာဆိုရင်လဲ လိုးပါတော့။ လက်ညှိုးနဲ့ လိုးနေတာ ကောင်းလွန်းလို့ ညီမလေး ဆောက်ပတ်ထဲမှာကျိန်းနေပြီ၊ နေလို့မရတော့ဘူး၊ သိရဲ့လား၊ အို၊ အို။” ကျွန်တော်က လက်ခလယ်နဲ့ပါ သူ့ရဲ့ စောက်ခေါင်းလေးထဲကို အသာလေးမွှေးပေးလိုက်တော့ သူသူဟာထွန်ထွန်လူးနေတော့တာပေါ့။ သူသူ့ရဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေမှာ အရည်တွေ ဆောက်ခေါင်းထဲက စီးကျလာတာများ ရွဲနေတာပဲ။ ခဏနေတော့ ကျွန်တော်အရမ်းကိုလိုးချင်လာလို့ ခုတင်ပေါ်မှာ ခူးထောက်

ထိုင်ပြီး ကျွန်တော့် ဘယ်လက်နဲ့သူ့ဆောက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းကို ဖြဲလိုက်ပါတယ်။ကျွန်တော့်ညာလက်က မာတောင်နေတဲ့ဒစ်ကြီးကိုကိုင်ပြီး ဆောက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းကြားအပေါ်နားက တစ်ပိုင်းတစ်စ ပြုထွက်လာတဲ့ ဆောက်စိလေးကို ကျွန်တော့်ဒစ်ကြီးနဲ့ပွတ်ပေးလိုက်တယ်။ သူ့သူကလည်း ပေါင် နှစ်ဖက်ကို ကား ပေးထားတယ်။ကျွန်တော်လည်း သူ့ဆောက်ဖုတ် လေးထဲကို ကျွန်တော့်ဒစ်ကြီးထိုးထည့်ဖို့သူ့ဆောက်ဖုတ်နှစ်ခြမ်းကို ထပ်ဖြဲလိုက် တော့ ဆောက်ဖုတ်ထဲက အတွင်းသားလေးတွေရဲ့ခနဲ ပေါ်လာတယ်။

“သူ့သူ ကိုကို လိုးတော့မယ်နော်”
“အင်း”

ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်ဒစ်ကိုသူ့သူ့ ဆောက်ဖုတ်လေး မှာရွဲစို့နေတဲ့ အရည်တွေနဲ့ နယ်လိုက်ပြီး လီးဒစ်ကိုဆောက်ဖုတ်အဝမှာ အသာတော့ပြီး ဖိသွင်း လိုက်တော့ သူ့သူ့ဆီက ‘အ’ခနဲ အော်သံသာကြားလိုက်ရတယ်။ မဝင်ပါဘူး။ သူ့ ဆောက်ပတ်အပေါက်လေးက ကျဉ်းလွန်းနေတာကိုး။ ဒါနဲ့ သူ့ပေါင်တွေကိုဖြဲကားပြီးပြုထွက်လာတဲ့ သူ့ဆောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသားကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲ ဒစ်ဖျားကို သေချာတော့ပြီးအားနဲ့ဖိသွင်းချလိုက်တော့ -

“အမလေး၊ နာလိုက်တာ ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းကို မသိပါဘူး၊ကျွတ် ကျွတ်”
“အစမို့ပါ သူ့သူရယ်။ မကြောက်ပါနဲ့။”

အောက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့တောင်မတ်နေတဲ့ လီးကြီးက ဒစ်မြုပ်ပြီး ဝင်နေတုန်းပါပဲ။ သူ့သူကလည်း မျက်လုံး လေး မှေးစင်းပြီး အံကလေးကျိတ်ရင်းဆက်ဝင်လာမယ့် ကျွန်တော့်လီးကို မျှော်လင့်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ခါးကို အသာနဲ့ပြီး ဝင်လက်စလီးကို ဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတယ်။ အပျိုစစ်စစ် ဆောက်ဖုတ် လေးထဲ လီးအသွင်းခံရတာဆိုတော့ မနာဘဲဘယ်နေပုံမလဲ။ ကျွန်တော်က လီးကို ဖြေးဖြေးခြင်းချော့ပြီး သွင်းလိုက်၊ ထုတ်လိုက်လုပ်ပေးတော့တဖြေးဖြေးနဲ့ တဝက်လောက်အထိ ဝင်သွားတယ်။

“အု၊အင်း၊အင်း၊”
“သိပ်နာနေပြီလား သူ့သူ။”

“နည်းနည်းတော့ နာတာပေါ့ကိုကိုရယ်၊ လုပ်ပါ၊ ကိုကို့စိတ်တိုင်းကျဆက်လုပ်ပါ၊ အခု ကိုကို့ဟာကြီး အဆုံးအထိ ဝင်သွားပြီလား၊”
“တစ်ဝက်ရောက်ပြီ သူ့သူရဲ့အကုန်သွင်းပြီးသွားရင် ဇိမ်ပိုရှိသွားမယ်။လိုးပြမယ်၊ ကြည့်နေ၊”
ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်ပြောရင်းသူ့ဆောက်ဖုတ်ထဲကို တစ်ဝက်ဝင်နေတဲ့လီးကိုလဲ အသာလေး ညှောင့်ပေးရင်းကအဆုံးအထိဝင်အောင် ဖိသွင်းလိုက်တာပေါ့။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”
“ပြုတ်၊ ဘွတ်၊”

“အမလေး ကိုကိုရယ်”
“အိုး သူ့သူရယ် ကောင်းလိုက်တာ”
“အင့် အင့် အား ဆောက်ဖုတ်ကိုကျိန်းနေတာပဲ”
ဒါတောင် သူက ကျိတ်မှိတ်ခံတယ်။ သူ့လက်တွေကတော့ အိပ်ယာခင်းစကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်ထားတာပေါ့။ ကျွန်တော်လည်း သူ့စောက်ခေါင်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲတိုးဝင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးကြီးကို အသွင်း အထုတ် ၁၅ ခါလောက် ဖြေးဖြေးခြင်းလုပ်ပေးလိုက် တယ်။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”
“ပြုတ် |ပြုတ် |ဘွတ် |ပြုတ် |”

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”
ကျွန်တော်က လိုးတဲ့အရှိန်ကိုဖြေးဖြေးခြင်းလုပ်ပေး နေရာက မြန်ပေးလိုက်တယ်။
“အား အင့် အင့် ကျွတ် ကျွတ်”
ကျွန်တော့်လီးကို ဆောင့်သွင်းလိုက်တိုင်း သူ့သူ့ ခါးလေးက ကော့ကော့လာတယ်။
“နာနေသေးလား၊ ခံရတာဘယ်လိုနေသေးလဲ။”

“ဟင့်အင်း၊ သိပ်မနာတော့ဘူး၊အခုတော့ နည်းနည်းခံနိုင်လာပါပြီ။”

“ကောင်းရော မကောင်းဘူးလား၊”

“ကောင်းလို့ ညီမလေးက ငြိမ်ခံနေတာပေါ့၊ ဒါတောင် မသိဘူးလား။”

ကျွန်တော်က အရှိန်ကို ထပ်တင်ပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ဆောင့်ထည့်ပေးနေလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်လီးကို ထိပ်ဖျားရောက်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး ဆောင့်ချလိုက်ရင် သူ့သူ့ခမျာ အင့်ကနဲ၊ အင့်ကနဲအသံတွေ ထွက်လာရှာပါတယ်။

“သူ့သူ့ကို လေးဘက်ထောက်လှီးချင်တယ်၊ ခုတင်ပေါ်မှာ လေးဘက်ထောက်လိုက်နော်။ အဲဒီလို လေးဘက် ထောက်လှီးတာက နှစ်ယောက်စလုံးအတွက်သိပ်ကောင်း တယ်သူ့သူရဲ့။” သူ့သူ့ကလည်း ခေါင်းညိတ်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ ချက်ခြင်းပဲ လေးဘက်ထောက်ပေးပါတယ်။ တံတောင် နှစ်ဘက်ကိုထောက်ပြီး သူ့ဖင်လေးကို အစွမ်းကုန် ပင့်မြှောက်ပေးထားတာမို့ ဆောက်ဖုတ် ဖောင်းဖောင်းလေးဟာ သူ့ရဲ့ ပေါင်နှစ်ဖက်ကြားက ပြူးထွက်နေတာမို့ ကျွန်တော့်စိတ်တွေအရမ်းတက်ကြွလာပြီး ကော့ပေးထားတဲ့ဖင်သားအိအိလေးကို ကိုင်ပြီး ပြူးထွက်နေတဲ့ သူ့စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေး ကိုလျှာနဲ့ အားပါးတရ မွှေပစ်လိုက်တယ်။သူ့သူလည်း ထွန်ထွန်လူးပြီး ကော့ပျံသွားပါတယ်။

“အို၊ အို၊ ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်တာလဲ။ ဟင်း၊ ကောင်း၊ကောင်းလိုက်တာ၊ အား၊ အရမ်းယားနေပြီ၊ မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ကိုကိုလီးကြီးကို ထည့်တော့လေ၊ လှီးပေးပါတော့၊ အား၊ အင်း။”

သူ့သူ့က စိတ်တွေထရွံပြီး သူ့ဖင်လုံးလုံးလေးကို ကျွန်တော့်ဘက်ကိုအတင်း တွန်းကပ်ပေးနေတယ်လေ။ ကျွန်တော်လည်း ဘာဂျာမှုတ်နေရာကနေအမြန်ကုန်းထလိုက်ပြီး လေးဘက်ထောက်ပေးထားတဲ့ သူ့သူ့ရဲ့နောက်မှာ ဒူးထောက်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးမှ ဖင်လေး နှစ်လုံးကိုလက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကိုင်ညှစ်ပြီး အားရပါးရ ဆောင့်လှီးထည့်လိုက်ပါတော့တယ်။

“ဖြတ်၊ဖြတ်၊ဘွတ်၊”

“အား၊ အီး၊ ဟင်း ဟင်း၊ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ်၊ ဆောက်ပတ်ထဲမှာ ကျင်ခနဲ ဖြစ်သွားတာပဲ။ ဆောင့် ဆောင့်၊နာနာဆောင့်၊ အီး၊ ဟင်း၊ ကိုကို၊ လီးကြီးကအောက်ကို စိုက်စိုက်ဝင်နေတာတစ်မျိုးပဲ၊သိပ်အရသာရှိတာပဲ၊ ဟင်း။”

သူ့သူ့ကလည်း အောက်ကနေပြီး ကော့ကော့ခံနေရှာပါတယ်။

သူ့ဖင်လေးကိုလည်းဝိုက်ပြီးအရသာယူနေပါတယ်။ “ကိုကို သူ့သူ့ကို ကိုကို စိမ့်နေအောင် လှီးပြမယ်၊ ကြည့်နေ၊” ဆိုပြီး သူ့ကိုအချက်(၅၀)လောက်ဆက်တိုက် ဆောင့်ထည့်ပေးလိုက်တော့ -

‘အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း’

“အမလေး ကိုကိုရယ်”

“ဖြတ်၊ ဘွတ်၊”

“အား၊ အင့် အင့်”

“ဖြတ်၊ ဘွတ်၊ ဖြတ်၊ ဘွတ်၊”

“ဆောင့်၊ ကိုကို၊ ဆောင့်ဆောင့်၊”

‘အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း’

“ဖြတ်၊ ဘွတ်၊”

“အမလေး ကိုကိုရယ်”

“အိုး သူ့သူ့ရယ် ကောင်းလိုက်တာ”

“အား ကိုကို၊ နာနာလေးဆောင့်ပေး။ အား ကိုကိုရယ်၊ ညီမလေး အရမ်းကောင်းနေပြီ၊ မနေတတ်တော့ဘူး၊ အားအားထွက်၊ ထွက်ကုန်ပြီကိုကိုရဲ့၊ ပူခနဲပဲ၊ အား၊ဟင်းဟင်း။”

ကျွန်တော့် လီးတစ်ချောင်းလုံးကိုလဲ ဆောက်ခေါင်းထဲက ဆွဲညှစ်သလိုခံစားနေရတာမို့ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ ထိန်း မထားနိုင်တော့ဘဲ လီးကိုအဆုံးထိ ဖိကပ်ဆောင့်ချပြီး လရည်တွေကို ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ်၊ဘယ်လိုပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး၊ဟင်း၊”

“ကိုကိုလဲ သိပ်ကောင်းတာပဲကွယ်။”

“ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းတောင်မသိပါဘူး ကိုကိုရယ်၊တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူ၊ ကျင်စိမ့်ပြီးအသည်းထဲမှာအေးခနဲ ဖြစ်သွားတာပဲ။ဟင်း၊ဟင်း။”

“အဲဒါ ပြီးသွားတာပေါ့ သူ့သူ့ရဲ့မသိဘူးလား။”

“သိရအောင် သူ့သူ့က အဲဒီလိုလုပ်ဖူးတာမှ မဟုတ်ဘဲ ကိုကိုရယ်။”

“အင်းပါ၊ နောက်ဆိုရင်သူ့သူ့ကိုဒီထက်ကောင်းတဲ့အရသာတွေလဲ ပေးဦးမယ်သိလား။”

တစ်ချိန်ပြီးလို့ ခဏနားနေချိန်မှာတစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ဖက်ထားပြီး စောစောက ခဏပိတ်ထားတဲ့ ကြည့်လက်စဩကားကို ပြန်ဖွင့်ပြီး ဆက်ကြည့်တာပေါ့။ဩကားထဲဂျပန်မက သူ့ဘဲကို အားရပါးရမှုတ်ပေးနေတာ မြင်နေရတာမို့ တစ်ချိန်ပြီးသား ကျွန်တော်လီးက ပြန်တောင်လာပြီး အမှုတ်ခံချင်လာပါတယ်။ဒါနဲ့သူ့သူ့ကိုမှုတ်ခိုင်းမယ်ဆိုပြီး -

“သူ့သူ ကိုကိုလီးကို အဲဒီဂျပန်မလိုစုပ်ပေးမလား”

“ကိုကို အစုပ်ခံချင်ရင် စုပ်ပေး မယ်လေ”အဲဒါနဲ့ သူ့သူ ထိုင်နေတဲ့ရှေ့မှာမတ်တပ်ရပ်၊ သူ့သူ့ရဲ့ လက်လေးတွေကိုဆွဲယူပြီး တောင်မတ်နေတဲ့လီးပေါ်ကို တင်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူ့သူ့က လီးကို လှန်မ လိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ လျှာနုနုလေးနဲ့ လီးရဲ့အရင်းကနေ ဒစ်ဖျားထိရောက်အောင် ဖြည်းဖြည်းချင်း လျှက်ပြီး ဒစ်ဖျားကို လျှာအပြားလိုက်နဲ့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် လျှက်တော့တာပဲ။ကျွန်တော့် လီးမှာလည်း ယားလာသလိုအရသာတမျိုးဖြစ်လာပြီး လီးကလည်း ပိုပြီးတင်းမာလာတာပေါ့။ သူ့က ကျွန်တော့်လီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ် လျှက်နေရာကပုံစံပြောင်းပြီး လီးကြီးကို ပါးစပ်နဲ့ငုံပြီးသွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်လုပ်ပြီးသူ့ပါးစပ်နဲ့ဝှင်းတိုက်နေပါတယ်။

“အား သူ့သူမှုတ်တာ ကောင်းလိုက်တာ။”

“ကိုကို ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား။”

“ရုပ်ရှင်ထဲက ဂျပန်မလို စုပ်ပေးဦးမယ်နော်။” ဆိုပြီးတော့ မာတောင်နေတဲ့လီးကိုကိုင်ပြီး ဒစ်ကို အပီအပြင် စုတ်ပေးတယ်လေ။ ကျွန်တော့်မှာ ခါးကို ကော့နေတာပဲ။ ကျွန်တော့် ဒစ်တစ်ခုလုံးကို သူ့ ပါးစပ်နဲ့ငုံ၊ နှုတ်ခမ်းနဲ့ဖိပြီး သူ့ပါးစပ်ထဲစုပ်သွင်းလိုက် ဆွဲထုတ်လိုက်လုပ်တော့ကျွန်တော် အောင့်မခံနိုင်တော့ပဲ လရည်တွေလည်း အများကြီး ထပ်ထွက်သွားတယ်။လရည်တွေက အများကြီးမို့သူ့ပါးစပ်ထဲဝင်သွားရုံ တင်မကပဲ သူ့နှုတ်ခမ်းထောင့်ကပါ စီးကျလာပါတယ်။ သူ့ကသူ့ပါးစပ်ထဲဝင်သွားတဲ့ ကျွန်တော့် လရည် တွေကို မြိုချရုံတင်မကဘူး၊ သူ့နှုတ်ခမ်းထောင့်က စီးကျလာတဲ့ လရည်တွေ၊ကျွန်တော့် လီးမှာပေးနေတဲ့ လရည်တွေကိုပါသူ့လျှာနဲ့အသားကုန် လျှက်နေသေးတယ်။ပြီးမှ

“သူ့သူမှုတ်တာ ဘယ်လိုနေလဲဟင်”

“အရမ်းကောင်းတာပဲသူ့သူရယ်။”

“ကိုကိုသဘောပဲလေ။” ကျွန်တော်က သူ့သူ့ကို ခုတင်ပေါ် တွန်းလှဲလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ပါ သူ့သူ့ ဘေးမှာဝင်လှဲလိုက်တော့ သူ့သူ့က လရည်တွေ ရွဲစိုနေတဲ့ ကျွန်တော့် လီးကြီးကို ဆော့နေလေရဲ့။ ကျွန်တော်လည်း သူ့သူ့ နို့တွေ ကိုဆုပ်ချေပေးနေလိုက်တယ်။အဲစိမ့်နေအောင် ထူးထူးခြားခြား အရသာတွေ ခံစားကြရပြီး နှစ်ယောက်သား ခုတင်ပေါ်မှာခြေပစ်လက်ပစ်နဲ့ ငြိမ်သက် သွားကြပါတော့တယ်။ လီးထဲက လက်ကျန် လရည်တွေကလဲ တစ်စစ်စစ်နဲ့ စိမ့်ထွက်နေတုန်းပါပဲ။

ခဏကြာတော့ သူ့သူ့ကလိနေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးကြီး နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မာလာတော့တာတော့သူ့သူ့က - “ဟယ် ကိုကိုလီးကြီး ပြန်မာ လာပြန်ပြီ။”

“သူ့သူ့က ကလိနေတာကိုး။”

“အော် ထပ်မာလာတော့လည်း ထပ် လိုးပေါ့။”

သူ့သူ့လည်း ကျွန်တော့်လီးနဲ့ အလိုးခံရတာဖီးလ်တော်တော် တွေ နေပုံရတယ်။ သူ့ကတောင် ထပ်လိုးခိုင်း နေသေးတယ်။

“သူ့သူ ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် ထပ်လိုးချင်တာပေါ့။”

“အံ့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ မခံနိုင်ရ မှာလဲ၊ ကဲ ကိုကိုလိုးချင်သလိုလိုး၊ သူ့သူ ခံမယ်။”

“ဒါဆို ကိုကို အောက်ကနေပြီး ပက်လက်လှန်ပေးမယ်။ သူ့သူ့က အပေါ်ကနေပြီးဆောင့်။” ဆိုတော့

သူသူက ကျွန်တော်ကိုခွဲပြီး ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးမှကျွန်တော့်လီးကိုကိုင်ပြီး သူ့ဆောက်ဖုတ် အခေါင်းပေါက်နဲ့တွေ့လိုက်တယ်။ ပြီးမှ လီးထိပ်ပေါ်မှာ ဖြည်းဖြည်းခြင်း နဲ့နဲ့ပြီး သွင်းနေလေရဲ့။စောစောက တစ်ချီလိုးထားတုန်းက လရည်တွေ ကလည်း သူ့ဆောက်ဖုတ်ထဲမှာ ကျန်နေသေးတယ်လေ။ခဏနေတော့ ကျွန်တော့်လီးအရင်းအထိ ဝင်သွားတော့တာပဲ။သူသူကလည်း အရင်းထိအောင် ထိုင်ချလိုက်၊ ပြန်ကြွလိုက်နဲ့ ဖင်ကိုကစားပေးနေသလို ကျွန်တော်ကလည်း သူသူ ခါးနှစ်ဘက်ကို ညှပ်ကိုင်ပြီး သူ့ဆောက်ဖုတ်ကို အောက်ကနေကော့ပြီး ပြန်လိုးပေးတာပေါ့။ သူသူ့ရဲ့ နို့နှစ်လုံးက တတုန်တုန်နဲ့ လှုပ်နေတော့ ကျွန်တော်က သူ့ ခါးနှစ်ဘက်ကိုလွှတ်ပြီး နို့တွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားပေးလိုက်ရင်း ခြေပေးနေတာပေါ့။ သူသူကလည်း အားရပါးရနဲ့ ဆက်တိုက်ဆောင့်နေတာ “ဖွပ်ကနဲ၊ဖွပ်ကနဲ” အသံတွေ ဆူညံနေတာပဲ။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“ပြုတ်၊ ဘွတ်၊”

“အမလေး ကိုကိုရယ်”

“အို၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ ကောင်းတယ် သူသူရယ်။ဆောင့် ဆောင့် မြန်မြန် လေးဆောင့်။”

“အား အား”

“ဟင်း၊ သူသူလည်း အားရလိုက် တာ၊ ဒီလိုကြမ်းကြမ်း လုပ်မှ ပိုကောင်း လာသလိုပဲ။” ဟုပြောရင်း သူ့ ဖင်ကြီးကို မြှောက်ပြီး တဖတ်ဖတ်နဲ့ လီးကို အသားကုန်ဆောင့်တော့တာပဲ။ အပေါ်ကနေပြီး အချက် ၃၀ လောက် မရပ်မနား ဆောင့်ပြီးတော့ သူသူ မောသွားပုံရတယ်။ လူကငြိမ်ပြီး အသက်ရှူသံတွေ မြန်လာတယ်။“သူသူ မောနေပြီလား၊ ကိုကိုဆောင့်ပေးမယ်လေ။ သူသူ ဘေးစောင်းအိပ်နေ။” ကျွန်တော်ကလည်း အရှိန်တက်နေပြီမို့ ဘေးစောင်းအိပ်နေတဲ့ သူသူ ခြေထောက်ရဲ့ တစ်ချောင်းကို ကျွန်တော် လက်နဲ့ ဆွဲမြှောက်ပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ လီးကိုသူ့ဆောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးထဲ ဖိပြီးထိုးလိုက် ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ဒစ်ဝင်သွားတာနဲ့ “ဆောင့်၊ ကိုကို၊ ဆောင့်၊ တဆုံးသာဆောင့်၊ ဝင်လေကောင်းလေပဲ။”

“ပြုတ်၊ ဘွတ်၊”

“အို၊ သူသူရယ် ကောင်းလိုက်တာ”

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

သူ့ဆီကအသံတွေ ကြားလေကျွန်တော်လည်း မာန်တက်လေမို့ မရပ်မနားဆောင့်နေမိတာပေါ့။ လီးတစ်ချောင်းလုံးကို ကျွတ်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီးမှ တစ်ဆုံးအထိ ရောက်အောင် ပြန်ပြီး ဆောင့်ထိုးထဲပေးလိုက်တော့သူသူ့ ခမျာ ပါးစပ်က အသံကုန် ညည်းနေရတော့တာပေါ့။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“ဖြုတ်၊ ဖြုတ်၊ ဖြုတ်၊ ဖြုတ်၊”

“အမလေး ကိုကိုရယ်”

“ကြမ်းကြမ်းလေး ကိုကို၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်း လေးဆောင့်။”

“ဖြုတ်၊ ဖြုတ်၊ ဖြုတ်၊ ဖြုတ်၊”

“အား ကောင်းတယ်ကိုကို၊”

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“ပြုတ်၊ ဘွတ်၊”

ကျွန်တော်လည်း မာန်တက်ပြီးမရပ်မနား ဆောင့်လိုက်တာ လရည်တွေလည်း ထိန်းလို့မရတော့ပဲထွက်သွားပါတော့တယ်။

“အား၊ ကျွတ် ကျွတ်၊ အင်း”

“အမလေး ကိုကိုရယ်”

“ကိုကို လရည်တွေက သူသူ့ဆောက်ဖုတ်အတွင်းထဲထိ ရောက်သွားပြီ။”

“အို၊ သူသူရယ် ကောင်းလိုက်တာ”

ကျွန်တော်လည်း မောမောနဲ့သူသူ့အပေါ်မှာ မှောက်အိပ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားပါတော့တယ်။

တရား ကိုကိုကြံ